

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

5/2009

PÄÄKIRJOITUS

Pitkän saarnan pieni sana

Katselin hiljattain edesmenneen ystäväni, emerituspiispa **Bertil Gärtnerin**, haastattelua Ruotsin televisiossa. Haastattelu oli tehty vuonna 1982.

Muistan hyvin, kun joskus 1980-luvun alkupuoliskolla kävin piispa Gärtnerin kotona Göteborgissa. Hän osoitti säkkiä (!) ja kertoi, että TV-ohjelmasta oli tullut niin valtavasti palautetta, että hänen oli pakko kerätä kaikki kirjeet ja kortit säkkiin.

Taustalla oli käsitys, että Gärtner oli eräänlainen "hirviö". Hänen kantansa virkakysymyksessä johti siihen, että kirjoitettiinpa hänestä mitä tahansa, häntä pidettiin "epäihmisenä". Hän oli luonnollisesti (tiedotusvälineiden mukaan) naisten vihaaja, eikä hänessä kerta kaikkiaan ollut mitään hyvää.

Mutta sitten kuuluisa keskusteluohjelmien vetäjä, Hagge Geigert, kutsui Gärtnerin TV-ohjelmaansa. TV-ohjelman kautta välittyi aivan toisenlainen kuva Gärtneristä. Hän oli lempeä mies, kohtelias, vaatimaton, kiltti ja inhimillinen. Hän oli syvästi uskova pappi ja piispa sekä oppinut teologi. Bertil Gärtner toimi myös Uuden testamentin professorina Princetonin yliopistossa.

Ohjelman jälkeen Gärtnerille tulvi postia. Ihmiset pyysivät anteeksi. He ilmoittivat, että olivat piispan kanssa eri

mieltä esimerkiksi naispappeuskysymyksestä, mutta he pyysivät anteeksi sitä, mitä he olivat hänestä ajatelleet ja puhuneet.

Gärtnerin haastattelussa Hagge Geigert pyysi piispaa sanomaan jotain onnettomille ihmisille yhdessä minuutissa. Piispa oli tehnyt väitöskirjansa Apostolien tekojen 17. luvun Paavalin Areiopagilla pitämästä puheesta. Hän viittasi Paavalin saarnaan ja kertoi, että puheen loppupuolella on pieni sana, jota harvoin lainataan. Siinä sanotaan: "Jumala ei kylläkään ole kaukana yhdestäkään meistä." (Ap. t. 17:27).

Olen törmännyt samaan ajatukseen. Olen saanut kuulla, että voisin rukoilla jonkun puolesta, "kun sinulla on paremmat suhteet yläkertaan". Olen sanonut, että Jumala ei kylläkään ole kaukana yhdestäkään meistä, mutta tietysti haluan rukoilla Jumalaa sinunkin puolestasi.

Mielestäni tuo "yhdestäkään" on hyvä sana. Johtopäätöshän on, että kannattaa kääntyä Jumalan puoleen, oli asia mikä tahansa, olipa tapahtunut mitä tahansa ja olipa kysyjä kuka tahansa.

Olen usein ajatellut, että aikamme ihmisen on kuin tehty tilaustyönä evankeliumin sanomaa varten. Ja kuitenkin sanotaan, etteivät aikamme ihmiset tarvitse Jumalaa.

Heitä on kuitenkin kaikkialla: kodeis-

sa, sairaaloissa, kouluissa, työpaikoilla, ravintoloissa, kirkoissa. Tarkoitan ihmisiä, joilla menee välillä – tai useinkin – huonosti, ihmisiä, joilla on asiaa Jumalalle.

Paavalin puheen ”pienen” sanan varsinainen kärki on siinä, että ihmisen pitää kääntyä Kristuksen puoleen, tehdä parannus ja ottaa vastaan syntien anteeksisaaminen. Se on myös rohkaiseva sana elämän monissa murheissa ja samalla kehoitus (perusteluineen) jättää kaikki asiat hyvän Jumalan käsiin.

Pitkä puhe, mutta siinä pieni sana, joka joskus on unohdettu tai johon ei ole kiinnitetty huomiota. Tuo sana voi muuttaa kaiken.

”Jumala ei kylläkään ole kaukana yhdestäkään meistä”. Ei silloinkaan, kun siltä tuntuu, eikä nytkään, kun luet tämän.

26.10.2009
Henrik Perret

“Vippaa mulle viitonen!”

Suomen teologinen instituutti tekee tärkeää työtä teologian opiskelijoiden hyväksi. STI harjoittaa teologista opetus- ja tutkimustyötä, joka pohjautuu Raamattuun ja Suomen ev.lut. kirkon tunnustukseen. Teologian opiskelijoille suunnatun opetuksen lisäksi STI on alkanut järjestää täydennyskoulutusta myös työssä käyville teologeille.

Jotta työn jatkuminen on mahdollista, tarvitsemme työn ystävien jatkuvaa ja lisääntyvää tukea. Haluathan olla mukana, vaikkapa vain pienellä kuukausittaisella summalla. Haastamme sinut myös hankkimaan STI:lle muutaman uuden tukijäsenen sukulaistesi ja tuttaviesi joukosta. Tukijäseniä on nyt vajaa 2600, ja Suomen ”Siionista” löytyy varmasti kristittyjä, jotka voisivat olla mukana tukemassa STI:n työtä raamatullisen teologian hyväksi.

STI:n varsinaisia jäseniä ovat 8 herätysliikejärjestöä: Lähetysyhdistys Kylväjä, Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys, Opiskelija- ja Koululaislähetys, Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat, Kansanlähetys, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Suomen Raamattuopisto ja Svenska Lutherska Evangeliföreningen. Pääosa, noin 90 %, STI:n taloudesta on kuitenkin yksityisten työn ystävien varassa. Yksityishenkilön vuotuinen tukijäsenmaksu on vähintään 35 euroa (opiskelijoiden 10 euroa).

Haastamme sinut tukemaan STI:n työtä säännöllisesti, vaikkapa vain 5 eurolla kuukaudessa: ”Vippaa mulle viitonen!” Jos 2000 henkeä tukisi STI:n työtä 5 eurolla kuukaudessa, siitä kertyisi 120 000 euroa vuodessa, mikä auttaisi STI:tä selviytymään tiukentuneessa taloudellisessa tilanteessa noin 350 000 euron vuotuisista menoista.

Suoraveloituksesta

- voi sopia oman pankin kanssa
- tai laittaa tietokoneella pankkiyhteysohjelmaan säännöllisen, kuukausittain lähtevän tuen.
- Maksuun tarvitaan henkilökohtainen viite, joka löytyy Kulmakiven takasivun osoitettarran oikeasta yläkulmasta, tai sitä voi kysyä STI:stä.
- Suoraveloituksesta ei koidu maksajalle mitään kuluja.

Lämmin kiitos STI:n työn tukemisesta. Muistathan myös rukoilla STI:n työn puolesta.

Teologit torjuvat lamaa

Edes lama ei saa opiskelijoita luopumaan kirjoista. STI:n syksyyn kuuluu erottamattomasti kirjakirppis. Sieltä moni löytää aarteita teologin tärkeimpään apulaiseen, hyvää kirjajhylyyn.

Teologian opiskelua ja uusia opiskelijoita tarvitaan aikana, jossa aatteet heittävät ympyrää, ateistit mainostavat sielutto-
muuttuaan bussien kyljissä ja tunnevaltai-
set helsinkiläiset jonottavat tuntikausia
halataksaan länsimaisia kieliä osaamatonta
hindua. Ideologioiden lama on korvien vä-
lissä. Sitä torjutaan Raamatulla, joka kertoo
totuuden sekä ihmisestä että Kristuksesta.

Avajaiskuvat: Tomas Garaisi
Fuksiokuva: Santeri Marjokorpi
(kuva oikealla alhaalla)

korvien välistä

Professori Miikka Ruokanen muistutti kauden aloittavalla luennoilla opiskelijoita evankelioivan työn tärkeydestä. Hyvä teologia ja hyvä sanoma kuuluvat yhteen. Pitkä ja työtä vaativa opiskelu on välttämätöntä, jotta teologeilla olisi jotain todellista sanottavaa ihmisille. Tämä aika ei tarvitse korvikepuhetta, jolla vain tyyntytellään viihdeteollisuuden turruttamia kuluttajia.

Ateismin kestäättömät perusteet

Ajatteleva ihminen joutuu evolutionismin kohdalla toteamaan, että ateistien suosima darvinistinen kehitysoppi oli itse asiassa kristillisen elämäntulkinnan vastainen ideologia. Se ei perustunut pelkkään biologiaan, vaan lähinnä positivistiseen tieteesukseen, skientisiin.

Biologiaa pidettiin tämän vakaumuksen oikeuttajana. Tältä osin kana oli siis ennen muna. Valmis näkemys oli ennen empiirisiä lisäyksiä. Jos ihminen sattuu olemaan ateisti, on tietysti oikeutettua yhdistää biologisia näkemyksiä evolutionistiseen kehitysajatukseen. Mutta toisin päin asia ei toimi. Kukaan ateisti ei voi väittää, että kristillinen luomisuusko kävisi mahdottomaksi pelkästään vetoamalla biologian näkymiin elämän synnystä. Näiltä osin ateismi on siten menettänyt selitysvoimaansa.

Todellisuuden tulkinnan osalta tilanne on hankalampi. Darvinistinen kehitysoppi ajautuu siinä niin vaikeaan ristiriitaan, että se estää useimpia ajattelevia ihmisiä omaksumasta näkemystä sellaisenaan. Ideologia on nimittäin olemukseltaan väistämättä rassistinen, koska se perustuu käsitykseen sopivimman ja vahvimman eloon jäämisestä. Kyse ei ole vain yhdestä periaatteesta, jonka voisi sivuuttaa tai jopa poistaa evolutionismista – kuten monet humanistit ja ymmärrettävästikin myös ateistit ovat halunneet tehdä. Kyse on koko todellisuuden tulkinnasta.

Väkivaltainen olemassaolon taistelu on jo empiirisessä mielessä evolutionismin varsinainen peruste. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että näkemys kieltää kaiken paluun uskonnolliseen selitykseen ja

esimerkiksi deismin retoriikkaan. Evolutionismin ihminen on maailmassa yksin. Hänen edessään on vain tämä luonto, joka näyttää väkivaltaiselta taistelutantereelta. Ja Darwinin sekä Spencerin sekä lukemattomien muiden evolutionistien mukaan vahvimman selviytyminen on kehityksen kannalta suotuisaa. Sehän juuri on mahdollistanut sen ainutlaatuisen kehityksen, jonka päätepiirteenä on ihmisen ilmaantuminen oletettuun eläinkuntaan.

Kyse ei ole siitä, haluaako asiaa pohtiva ihminen itse olla väkivaltainen vai ei. On eri asia pohtia sitä, voiko ihminen löytää tämänhetkisellem olemassa ololleen jotain mielekkyyttä materialismin ehdoilla, kuin pohtia sitä, mitkä ovat olemassa olon yleiset ehdot pelkän evolutionismin antamien edellytysten mukaan. Eksynyt turisti voi keksiä mielekäästä tekemistä siellä, missä hän sattuu olemaan, mutta hän ei voi väittää palanneensa kotiin. Evolutionisti ajautuu aina viidakkoon ja "viidakon lakien" alaiseksi. Vaikka luonto tuottaisi sattumalta sivistystä, sivistys ei muuta luontoa – eikä sattuman todellisuutta.

Siksi darvinismi on ateismin uskonnokappaleista heikoin. Älyllisesti rehellisen ihmisen on perin vaikea omaksua olemassaolon taistelun ja väkivallan hyväksyvää maailmankäsitystä. Tämän osoittaa jo se yksinkertainen tosiseikka, että juuri kukaan uusateismin edustajistakaan ei ole sitä hyväksynyt. Dawkins taistelee väkivaltaa vastaan ja Dennett hylkää sen. Vain nihilismiin taipuvat ajattelijat, kuten Gray, sanovat, että todellisuuden realiteetit pitäisi ottaa elämäkatsomuksessa todesta. Heitä ei kuitenkaan kuunnella. Useimmat ihmiset ottavat askeleen takaisin kohti kristillistä ihmiskäsitystä ja arvomaailmaa.

Näiltä osin ateismi on todellisissa vaikeuksissa. Asia on kiusallinen erityisesti siksi, että darvinismi on kautta vuosikymmenten ollut ateismin tärkeimpiä perusteita. Lisäksi monet ateistiset kirjoittajat, kuten edellä usein mainittu Dawkins ja biologian filosofiasta kirjoittanut Dennett ovat henkeen ja vereen darvinisteja. Käynnissä olevassa keskustelussa on joka tapauksessa olennaista, että darvinismin perusteet eivät kumoudu kristillisen teologian tai uskonnollisen päättelyn perusteella. Ne tulevat ongelmalliseksi yksinkertaisesti evolutionismin oman sisäisen ristiriitaisuuden tähden.

Humanistinen ihmiskäsitys on siten ajautunut kriisiin. Yksi kriisin ilmeisistä tekijöistä löytyy epäilemättä siitä, että uusateistit ovat halunneet perustella asioita kiinnittyen materialismin vanhaan harmoniseen maailmankuvaan. Vaikka Darwin muutti ihmiskäsityksen perusteet, kirjoittajien maailma on yhä järkevä ja järjestelmällinen. Siksi myös evolutionismin ihanneihminen on järkevä ja sopii maailmaansa täydellisesti. Juuri järki, ratio, nimittäin selittää 1700-luvun rationalismin mukaan tätä tarkastelemaansa maailmaa, jonka se uskoo olevan tarkastelun kohteena mielekäs ja johdonmukainen. Maailma oli tutkijansa peilikuva. Darwinismi ajaa tuollaisen käsityksen sisäiseen ristiriitaan. Maailma on sattuman ohjaama verisen taistelun paikka, eikä pelkkä alkuaineiden jaksollisen järjestelmän symmetrisyys muuta tätä tosiasiaa. Ihminen on vain pieni osa suurta kokonaisuutta – ei suuri luonnon yläpuolella oleva järjen ruumiillistuma. Samalla syntyy kriisin varsinainen pääteema. Jos ihminen on osa eläinkuntaa, häntä ei voi erottaa muusta eläinkunnasta ilman hyviä perusteluja. Modernin jälkeisestä ihmisestä tulee tutkimansa maailman peilikuva.

Humanismi ei ole juuri koskaan käsitellyt ihmiskuvansa ristiriitaa. Uusateistiset kirjat ovat tästä lohduton esimerkki. Yksi tämän analyysin ja ateismin kritiikin teeseistä kuuluu, että humanistiset kirjoittajat siirtyvät darvinismista kepeän helposti puhumaan ihmisyksilön arvosta kykenemättä mitenkään perustelemaan siirtoaan. He siis käytännössä hylkäävät darvinistisen maailmankuvansa ja menettävät samalla kaikki aikaisemmat perusteensa. Heistä tulee irrationaalisia romantikkoja, joiden ihmiskäsitys ei kestä pienintäkään analyysiä.

(Lainaus kirjasta *Ateismin sietämätön keveys*, Uusi Tie, 2009)

Usko elää arjessa

Rippikoulusta eväitä elämään

Lappeenrannasta kotoisin oleva Iida Halme ei rippikouluun mennessään varmaankaan arvannut, miten siellä herännyt usko vaikuttaisi hänen elämäänsä.

”Kotonani harrastettiin purjehdusta, joten päätin mennä Kansanlähetyksen purjehdusriparille. Perheeni ei ollut mitenkään hengellisesti aktiivinen, enkä silloin olisi arvannut, että tulisin riparilla uskoon. Riparin jälkeen aloin kuitenkin käydä Lappeenrannan Kansanlähetyksen nuortenilloissa, joissa sai painavaa opetusta ja pohdittavaa. Sieltä ajoista lähti kiinnostus teologiaan”, Iida muistelee.

”Ajatus teologian opinnoista kypsyi lukioaikana. Olin aina ajatellut, että haluan opiskella yliopistossa. Teologia oli tuttu aihe, ja sen opiskeleminen antaa laajan yleissivistyksen. Lisäksi minua kiehoi ajatus, että oppisin lukemaan Raamattua alkukielillä.”

Lappeenrannasta Helsinkiin

Lukion jälkeen Iida suunnisti Kansanlähetyksen nuorisotiimiin kahdeksi vuodeksi, ennen kuin aloitti opinnot Helsingissä. Nyt, kolmen vuoden opiskelujen jälkeen, Iida on edelleen tyytyväinen valintaansa.

”Minulla ei todellakaan ollut liian suuria odotuksia opiskeluista. Ne ovat kuitenkin osoittautuneet mielenkiintoisiksi. Han-

kalimpia ovat olleet eksegetiikan opinnot, sillä siellä nousee eniten ristiriitaisuuksia omien mielipiteiden kanssa. Siitä huolimatta olen valinnut pääaineekseni Vanhan testamentin eksegetiikan, koska monet kysymykset kiehtovat minua ja haluan päästä niistä selville,” Iida selvittää.

”STI on ollut minulle tärkeä paikka, jossa saan kohdata muita uskovia. STI:hin tullessaan tietää, että tapaa ainakin jonkun tutun. Täällä tuntee yhteenkuuluvuutta, kun yliopistolla kokee itsensä helposti yksinäiseksi. Ensimmäisenä opiskeluvuotena fuksiluennot eksegetiikasta antoivat paljon tukea opinnoille ja omille ajatuksille. Tulen mielelläni myös kello kahden päivähartauteen, joka on hyvä hiljentymishetki päivän keskellä.”

Uskon paikalla

”Jumala merkitsee minulle tärkeintä asiaa elämässä. Varsinkin ennen aviomiehen löytymistä Jumala oli ainut pysyvä asia elämässäni. Toivoisin, että voisin tuntea olevani lähellä Jumalaa, että voisin oppia olemaan luonnollisesti sanan äärellä, samalla tavalla kuin olen puolisonikin kanssa. Haluaisin, että usko eläisi arjessa eikä olisi liian juhlallista. Varsinkin hengellisessä työssä se olisi erityisen tärkeää”, Iida pohdiskelee.

”Ehtoollispöydässä saa kokea konkreettista Jumalan läsnäoloa, ja raamiksessa

monet uskon asiat löytävät liittymäkohtia arkiseen elämään. Minulle tällä hetkellä puhutteleva raamatunkirja on Heprealaiskirje ja sieltä erityisesti jae 2:18: 'Koska hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan.' Jeesus tuntee meidän arkipäiväisen elämämme ja tuo siihen lohtua ja turvaa. Vaikka on monia asioita, joille en itse voi tehdä mitään, saan jäädä uskon paikalle, ja luottaa siihen, että Jumala hoitaa ne asiat ja samalla myös minua."

Tulevaisuudensuunnitelmia

"Unelmoin siitä, että saisin työtä, jossa teologin kutsumus pääsisi esiin, ja että työ olisi mielekästä. Ja totta kai unelmoin myös perhe-elämästä."

Perhe-elämään Iida pääseeikin tutustumaan ensi keväänä, sillä hän on lähdössä aviomiehensä kanssa neljäksi kuukaudeksi Japaniin hoitamaan lähetylapsia.

"Kansanlähetyksestä pyydettiin meitä hoitamaan kahden lähettiperheen lapsia, mikä sopi oikein mukavasti tähän, sillä jo jonkin aikaa on mielessä pyörinyt ajatus lähteä Suomesta joksikin aikaa. Lähetystyökin voisi olla mahdollista, sillä lähetyskentillä on paljonkin tehtäviä teologille", Iida pohdiskelee.

Mariliina Metsävirta

Uusi lustitia tulossa

Kevin Vanhoozerin teologiassa kaikuu Jumalan puhe

Amerikkalaisesta dogmaatikosta Kevin Vanhoozerista on kuluneen vuosikymmenen aikana tullut yksi systemaattisen teologian keskustelluimmista hahmoista. Se on merkittävää etenkin siksi, että Vanhoozer on hyvin perinteinen, jopa herätyskristillinen tutkija. Vanhoozer kuitenkin sopii tähän aikaan, koska hän on kiinnostunut kielestä ja puheen mahdollisuudesta kommunikaatioon.

Vanhoozerin kolme kirjaa *Is There a Meaning in This Text*, *First Theology* ja hänen niin kutsuttu dogmatiikkansa *The Drama of Doctrine* ovat vakiinnuttaneet asemansa uuden teologian keskeisinä merkkipylyinä. Hänet tunnetaan etenkin derridalaisen jälkistrukturalismin ja amerikkalaisen pragmatismien kriitikkona. Samalla hän itsekin kuitenkin sijoittuu postliberaalin teologian suuntaukseen ja vetoaa teksteissään kielellisen käänteen tuomiin uusiin näköaloihin tutkimuksen perusteissa.

Vanhoozer ei toki ole pelkkä kielifilosofi. Hän hahmottelee nimenomaan teologiaa, ei yleisen kirjallisuustieteen tai kielifilosofian teoriaa. ”Teologian ensimmäinen periaate on Jumalan kommunikoiva toiminta.” (*Drama of Doctrine*). Toisin sanoen Vanhoozer edellyttää Jumalan toiminnan, jumalallisen ilmoituksen ja inkarnaation. Raamatun puhuva subjekti on Jumala itse, eivät tekstien erilliset kirjoittajat.

jotain sanottavaa, ja hän esittää sen toimimalla keskellä historiaa. Vähitellen tämä toiminta kirjataan myös kansiin.

Ilmoitus on Jumalan esille tuloa, Jumalan puhetta. Puhe on ensin ja teksti seuraa sitä. Teksti tosin konkretisoi (embodies) puheen sisällön, mutta kieli tai kielijärjestelmä ei määrää eikä manipuloi viestiä.

Jumalalla on jotain sanottavaa, ja hän esittää sen toimimalla keskellä historiaa.

Tästä seuraa myös Raamatun kaanonin ensiarvoinen asema: ”Jos Jumalaa siis pidetään jumalallisena kirjailijana (divine author), silloin kaanon kokonaisuudessaan tulee kommunikoivaksi toiminnaksi, jota on kuvattava”.

Käsityksellään Vanhoozer on edellyttänyt juuri sellaisen kuvan todellisuudesta, joka oli kielletty esimerkiksi Wittgensteinin luonnollisen kielen filosofiassa. Näin hän etäänny muista yhdysvaltalaisista kieliteorian kehittäjistä. Hän voi muotoilla Raamatun ilmoituksesta kolminaisuusopillisen tulkintamallin.

Jumala kirjailijana

Vanhoozerin mukaan kommunikaatioteoria tekee Jumalasta kirjailijan. Jumalalla on

Näytös toteutuu historiassa

Nämä seikat ohjaavat Vanhoozerin lopulta jumalallisen näytöksen, ”teo-draaman”

äärelle, kuten hänen kolmas kirjansa asian esittää. Jumala ilmestyy ja ilmoittaa itsensä tavalla, jonka puitteet ja tapahtumat vastaavat kosmista näyttämöä. Tämän toiminnan tapahtumat ovat kiteytyneet Raamatun teksteihin, ja siksi tekstien ymmärtäminen edellyttää itse draaman ymmärtämistä.

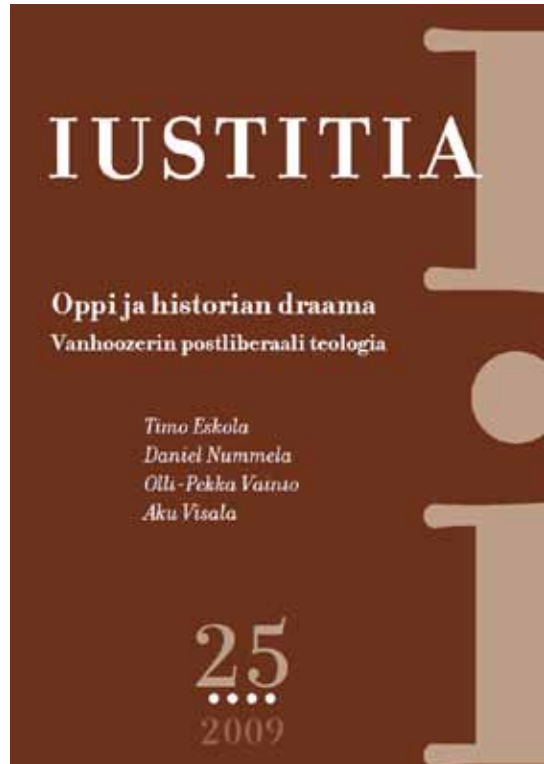
”Kristillinen usko ei ole aatteiden tai moraalin järjestelmä, vaan viiden näytöksen jumalallinen draama (theo-drama), jossa Jumalan puhe ja toiminta näyttelevät keskeistä osaa.”

Vanhoozerin anti teologialle on ennen kaikkea siinä, että hän käsittelee taas ilmoituksen todellisuutta. Hänen mukaansa teologia ei purkaudu historiaan tai sosiologiaan. Raamatun tekstin perusluonne on vuorovaikutuksessa. Teksteissä Jumalan ääni kaikuu ja tavoittaa kuulijan, joka kohtaa teksteissä apostolien sijaan myös alkuperäisen puhujan.

Nuoret kirjoittajat esille

Uusi Iustitian numero käsittelee Vanhoozerin ajattelua ja tuotantoa. Kokoelma on samalla nuorten tutkijoiden voimannäyte. Väitökirjaansa valmisteleva Aku Visala kirjoittaa siinä Vanhoozerin varhaisesta teoksesta. Teologian maisteri Daniel Nummela puolestaan analysoi pääteosta Drama of Doctrine. Ja kokoelman loppuun on saatu dosentti Olli-Pekka Vainion syventävä analyysi Vanhoozerin teologian perusluonteesta.

Timo Eskola

Iustitia 25 ilmestyy marras-joulukuun vaihteessa. Kirjan voi tilata takakannessa olevalla lipukkeella, STI:n internet-sivujen kautta (www.teolinst.fi, Julkaisut) tai soittamalla STI:hin: 09 668 9550. Kirjan hinta on 10 euroa (opiskelijahinta 6 euroa). Toimitukseen lisätään postituskulut.

MEILTÄ JA MUUALTA

Ruotsin kirkon kirkolliskokous hyväksyi 22.10.2009 kirkkohallituksen esityksen, jonka mukaan Ruotsin kirkko hyväksyy samaa sukupuolta olevat avioparit ja ryhtyy pyydettyään vihkimään heidät avioliittoon. Päätös syntyi äänestyksen jälkeen: 176 jaa-ääntä, 62 ei-ääntä, 11 tyhjää. Piispoilla ei ole äänivalta, mutta 7 piispaa julkisti lausunnon, jonka mukaan päätös tuli liian nopeasti. Eri tahoilta on korostettu, että päätös oli poliittinen, ei teologinen.

Surullista piispojen lausunnossa on se, että valtaosa heistä on valmis hyväksymään homoparit, ja kaikki olivat tietääkseni samaa sukupuolta olevien parien siunaamisen kannalla.

Päätös on aiheuttanut paljon keskustelua. Jotkut ovat myös protestina eronneet kirkosta, mm. Ruotsin evankelinen allianssin pääsihteeri Stefan Gustavsson, meilläkin tunnettu apologeetti ja raamatunopettaja parhaasta päästä. Gustavsson on myös kirjoittanut hyviä kirjoja, esimerkiksi kirjan *Mihin uskomme perustuu*.

Päätöksen myötä Ruotsin kirkko astuu ulos pitkästä yksimielisestä kristillisestä traditiosta, jonka mukaan avioliitto on yhden miehen ja yhden naisen solmima liitto. Ruotsin kirkon arkkipiispa on saanut kirjeen kahdelta Englannin anglikaanisen kirkon piispalta, jotka varoittavat päätöksen seurauksista.

Jo tässä vaiheessa monet kirkkoherrat ovat ilmoittaneet etteivät tule vihkimään samaa sukupuolta olevia pareja.

Ruotsin kirkon kirkolliskokous korosti, ettei kenenkään ole pakko vihkiä, mutta jo nyt on esitetty vaatimuksia, että tulevaisuudessa jokaisen papin täytyy olla valmis siihen – aivan samoja painotuksia kuin virkakysymyksen yhteydessä.

Keskusteluissa on korostettu, että kun päätös rekisteröityjen parisuhteiden siunaamisesta tehtiin, nieltiin jo syötti. Tämä nyt syntynyt päätös on vain jatkoa sille. Nyt on siis meillä Suomessa harkinnan paikka!

Jokaisen kristityn tulee nyt avata Raamattunsa, ristiä kätensä ja rukoilla Jumalalta varjelusta ja valoa. Kysymyksessä on selvä valinta kansan äänen ja Jumalan äänen välillä. Ei puhuta mistään marginaalisesta asiasta, vaan Jumalan sanan asemasta.

Itse toivon, ettei huomiota kiinnitetäisi meidän keskusteluissa homoseksuaalisiin ihmisiin. He ovat usein joutuneet torjutuiksi, ikään kuin he olisivat erikois-asemassa, sanan kielteisessä mielessä. Kyseessä ei nytkään ole ensisijaisesti homoseksuaalisuus vaan Raamatun arvovalta.

Meillä Suomessa valitaan ensi helmikuussa uusi **arkkipiispa**. Arkkipiispa on *primus inter pares* (ensimmäinen tasavertaisten joukossa) suhteessa muihin piispoihin. Jokainen piispa on itsenäinen ja hoitaa oman hiippakuntansa asioita. Arkkipiispan valitsevat siten arkkihiippakunnan papit, lehtorit ja valitsijamiehet, mutta johtuen arkkipiispan koko kirkkoa koskevista tehtävistä arkkipiispan vaalissa äänivaltaisia ovat myös kirkolliskokousedustajat, tuomiokapitulien, hiippavaltuustojen ja kirkkohallituksen jäsenet.

Arkkipiispan asema on äärimmäisen vaikea ja haastava. Toivomme ja rukoilemme, että saisimme uuden arkkipiispan, joka antaisi elintilaa myös herätysliikkeille ja niiden papeille ja jäsenille. Nyt on rukouksen paikka!

H.P.

OPISKELIJAN SUUSTA

Rehellisen teologian puolesta

*Viidennen vuoden opiskelijana voin jo katsella hie-
man mukaan kertyneitä opiskeluvuosia. Opiskelu
teologisessa tiedekunnassa on tarjonnut älyllistä ja
hengellistä haastetta ja toiminut kasvattajana kohti
oman teologisen identiteetin löytymistä.*

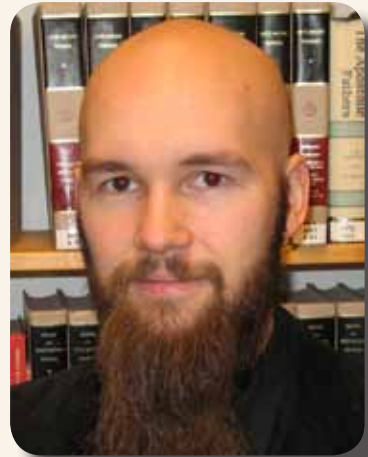
*Näinä vuosina olen toisinaan ihmetellyt sitä, miten
teologinen opetus tiedekunnassa jää välillä kovin yksipuoliseksi. Eksegeetiikan pe-
rusopintojen luennoilla eivät ihmetyttäneet niinkään historialliskriittisen eksege-
tiikan tutkimustulokset, vaan opettajien nihkeys esitellä esimerkiksi liberaalin joh-
danto-opin eksegeettisiä perusteita. Enemmän kuin tiedekunnan opetuksessa olen
niistä perusteista kuullut STI:n opetuksessa. Liberaali tai konservatiivinen teologia
ei ole indoktrinaatiota. Indoktrinaatiota on se, ettei anneta opiskelijan ajatella itse
vaan että ainoat oikeat vastaukset käsketään omaksumaan ainoana perusteena
opettajan auktoriteetti. Miksi STI:n opetuksessa argumentaation esittely on tuntu-
nut avoimelta? Syylienee siinä, että vähemmistöä edustavien konservatiiviteologi-
en on paljon vankemmin pystyttävä perustelemaan näkemyksensä kuin valtavirran
mukana uivien.*

*Systemaattisen teologian laitoksella, jossa itse opiskelen, työskentelee monia huip-
puteologeja, joita salaa ja joskus avoimestikin ihailen. Valitettavaa on, että suoraa,
teologisesti punnittua vastausta vaikkapa naispappeuden oikeutukseen saa heiltä
etsiä. Kirkollisissa kiistakysymyksissä tuntuu olevan poissa näille ihmisille muu-
ten tyyppillinen analyttisyys ja argumenttien tarkka punnitseminen.*

*STI merkitsee minulle ennen kaikkea vaihtoehtoa. STI tunnustaa: on olemassa
erilaisia näkemyksiä, joihin voidaan perustellusti päätyä. Raamatullinen ja lu-
terilainen teologia on perusteltua myös akateemisesti, jos vain sille tielle uskaltaa
astua.*

*Raamatullista ja luterilaista teologiaa tahdon myös – jos Jumala suo – paimenvi-
rassa elää todeksi. Tahdon julistaa syntejä anteeksi ja herättää nukkuvia sydämiä
pitäen kiinni kaikesta siitä, minkä Jumalan sanan mukaan oikeaksi tiedän. Ru-
koukseni on, että saisin siihen virkaan kerran astua omatunto puhtaana, Jumalaa
pelkäävän piispan käsien alla, yhdessä uskovien veljien kanssa.*

Wille Huuskonen, teologian kandidaatti

VIERAILUT

Henrik Perret

- 2.–6.11. Kirkolliskokous, Turku
13.–14.11. Turku, Bibelnns röda tråd
20.–21.11. Tuusula, Kristus-seminaari

Timo Eskola

- 18.11. Teologisen kirjallisuusseuran
seminari, Helsinki
21.11. Raamattuopisto, Kauniainen,
Raamattutapahtuma ateismista
3.–5.1.10 Teologiset opintopäivät,
Kauniainen

Perusta-lehden 37. Teologiset opintopäivät MURROKSESTA ETEENPÄIN

3.–5.1.2010

Raamattuopistossa, Kauniaisissa

Vieraina mm. UT:n eksegetiikan
professori Jostein Ådna Norjasta ja
piispa Seppo Häkkinen.

Luvassa vilkasta keskustelua
eksegetiikan ja dogmatiikan
välisestä suhteesta.

STI:n sääntömääräinen SYYSKOKOUS pidetään tiistaina 24.11. klo 16 STI:ssä.

Päätösvalta on jäsenjärjestöjen edustajilla,
mutta kaikki ovat tervetulleita.

Käsiteltävinä ovat mm. vuoden 2010
toimintasuunnitelma ja talousarvio.

KIRJATILAUS

Ateismin sietämätön keveys

Timo Eskola

normaalihinta 24,90 euroa

opiskelijahinta 23 euroa

Iustitia 25: Oppi ja historian draama

normaalihinta 10 euroa

opiskelijahinta 6 euroa

Toimitukseen lisätään postituskulut.

Nimi

Osoite

.....

.....

Suomen
teologinen
instituutti
maksaa
postimaksun.

Suomen teologinen instituutti

Vastauslähetyks

Sopimus 5006510

00003 HELSINKI

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@teolinst.fi

etunimi.sukunimi@teolinst.fi

Kotisivu

www.teolinst.fi

Pankkitili

Sampo 800011-564245

Työntekijät

pääsiihteri Henrik Perret (gsm 040 172 3838)

tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)

sihtteri Kirsi Sell (koti 09 505 1796)

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19

Taitto

Kirsi Sell

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.

Seurakuntavierailuja, luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali.

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.

Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään jokaiselle tukijäsenelle kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

toiminnanjohtaja Timo Junkkaala

Jäsenjärjestöt

Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä

Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys

Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat

Suomen Ev.lut. Kansanlähetys

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys

Suomen Raamattuopisto

Svenska Lutherska Evangeliföreningen

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI

Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

**Sillä elämä on minulle Kristus,
ja kuolema on voitto.**

Fil. 1:21

Kannen kuvat: Hilpi Jenu
Kirkkonummen kirkon
uudelleenvihkimisestä 50 vuotta
Porkkalan luovutuksen jälkeen.